

الرَّسُول بولس في مكدونيه واليونان

¹وَبَعْدَمَا انْتَهَى الشَّعْبُ دَعَا بُولُسُ التَّلَامِيذَ وَوَدَّعَهُمْ وَخَرَجَ لِيَذْهَبَ إِلَى مَكِدُونِيَّةَ. ²وَلَمَّا كَانَ قَدْ اجْتَارَ فِي تِلْكَ التَّوَاخِي وَوَعَّظَهُمْ بِكَلَامٍ كَثِيرٍ جَاءَ إِلَى هَلَّاسٍ قَصَّرَفَ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ، ثُمَّ إِذْ حَصَلَتْ مَكِيدَةُ مِنَ الْيَهُودِ عَلَيْهِ وَهُوَ مُزْمِعٌ أَنْ يَصْعَدَ إِلَى سُورِيَّةَ صَارَ رَأْيُ أَنْ يَرْجِعَ عَلَى طَرِيقِ مَكِدُونِيَّةَ. ⁴فَرَافَقَهُ إِلَى أَسِيَّا سُبَوَاتَرُسُ الْبِيرِّيُّ، وَمِنْ أَهْلِ تَسَالُونِيكِي أَرِسْتَرُخُسُ وَسَكُونْدُسُ وَعَايُسُ الدَّزِبِيُّ وَتِيمُونَاوُسُ، وَمِنْ أَهْلِ أَسِيَّا تِيخِيكُسُ وَتُروفِيمُسُ. ⁵هَؤُلَاءِ سَبَقُوا وَانْتَطَرُوا فِي تَرَوَاسٍ. ⁶وَأَمَّا تَحْنُ فَسَافَرَتَا فِي الْبَحْرِ بَعْدَ أَيَّامٍ الْقَطِيرِ مِنْ فِيلِيبِّي وَوَأَقْبَتَاهُمَا فِي حَمْسَةِ أَيَّامٍ إِلَى تَرَوَاسٍ حَيْثُ صَرَفَتَا سَبْعَةَ أَيَّامٍ.

خطبة الوداع في ترواس

⁷وَفِي أَوَّلِ الْأُسْبُوعِ إِذْ كَانَ التَّلَامِيذُ مُجْتَمِعِينَ لِيَكْسِرُوا خُبْزًا خَاطَبَهُمْ بُولُسُ وَهُوَ مُزْمِعٌ أَنْ يَمْضِيَ فِي الْعِدِ وَأَطَالَ الْكَلَامَ إِلَى يَصْفِ اللَّيْلِ. ⁸وَكَانَتْ مَصَابِيحُ كَثِيرَةٌ فِي الْعُلْيَةِ الَّتِي كَانُوا مُجْتَمِعِينَ فِيهَا. ⁹وَكَانَ سَابُّ اسْمِهِ أَفِيخُوسُ جَالِسًا فِي الطَّاقَةِ مُتَقَلًّا بِتَوْمٍ عَمِيقٍ. وَإِذْ كَانَ بُولُسُ يُخَاطِبُ خُطَابًا طَوِيلًا غَلَبَ عَلَيْهِ النَّوْمُ فَسَقَطَ مِنَ الطَّبَقَةِ الثَّلَاثَةِ إِلَى أَسْفَلٍ وَحُمِلَ مَيِّتًا. ¹⁰فَنَزَلَ بُولُسُ وَوَقَعَ عَلَيْهِ وَاعْتَنَقَهُ قَائِلًا: لَا تَضْطَرُّوا، لِأَنَّ نَفْسَهُ فِيهِ. ¹¹ثُمَّ صَعِدَ وَكَسَّرَ خُبْزًا وَأَكَلَ وَتَكَلَّمَ كَثِيرًا إِلَى الْقَجَرِ، وَهَكَذَا خَرَجَ. ¹²وَأَتَوْا بِالْقَتَى حَيًّا وَتَعَرَّوْا تَعَرِّيًا لَيْسَتْ بِقَلِيلَةٍ.

السَّفَرُ عِبْرَ مِيلْيُسُ

¹³وَأَمَّا تَحْنُ فَبَسَبَقْنَا إِلَى السَّفِينَةِ وَأَفْلَعْنَا إِلَى أَسُوسَ مُزْمِعِينَ أَنْ نَأْخُذَ بُولُسَ مِنْ هُنَاكَ لِأَنَّهُ كَانَ قَدْ رَتَبَ هَكَذَا مُزْمِعًا أَنْ يَمْشِيَ. ¹⁴فَلَمَّا وَاقَاتَا إِلَى أَسُوسَ أَخَذْنَاهُ وَأَنْتَبْنَا إِلَى مَيْتِيلِينِي. ¹⁵ثُمَّ سَافَرْنَا مِنْ هُنَاكَ فِي الْبَحْرِ وَأَقْبَلْنَا فِي الْعِدِ إِلَى مُقَابِلِ خِيُوسَ، وَفِي الْيَوْمِ الْآخِرِ وَصَلْنَا إِلَى سَامُوسَ وَأَقَمْنَا فِي تَرُوجِيلِيُونِ، ثُمَّ فِي الْيَوْمِ الثَّلَاثِي جِئْنَا إِلَى مِيلْيُسَ، ¹⁶لِأَنَّ بُولُسَ عَزَمَ أَنْ يَتَجَاوَزَ أَقْسَسَ فِي الْبَحْرِ لِنَلَّا نَعْرِضَ لَهُ أَنْ يَصْرَفَ وَقَفًا فِي أَسِيَّا، لِأَنَّهُ كَانَ يُسْرِعُ حَتَّى إِذَا أَمَكَّتْهُ يَكُونُ فِي أَوْزَشْلِيمَ فِي يَوْمِ الْخَمْسِينَ.

خطبة الوداع لكنيسة أفسس

¹⁷وَمِنْ مِيلْيُسَ أَرْسَلَ إِلَى أَقْسَسَ وَاسْتَدْعَى قُسُوسَ الْكَنِيسَةِ. ¹⁸فَلَمَّا جَاءُوا إِلَيْهِ قَالَ لَهُمْ: أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ مِنْ

Paulus in Mazedonien und Griechenland

¹Als nun die Empörung aufgehört hatte, rief Paulus die Jünger zu sich und segnete sie, nahm Abschied und machte sich auf, um nach Mazedonien zu reisen. ²Und als er diese Gebiete durchzogen und die Gemeinden mit vielen Worten ermahnt hatte, kam er nach Griechenland und blieb dort drei Monate. ³Da ihm aber die Juden nachstellten, als er mit dem Schiff nach Syrien fahren wollte, beschloss er durch Mazedonien zurückzukehren. ⁴Es zogen aber mit ihm bis nach Asien Sopater von Beröa, der Sohn des Pyrrhus, von Thessalonich aber Aristarchus und Sekundus und Gajus von Derbe und Timotheus, aus Asien aber Tychikus und Trophimus. ⁵Diese gingen voraus und warteten auf uns in Troas. ⁶Wir aber reisten nach den Tagen der ungesäuerten Brote mit dem Schiff von Philippi ab und kamen am fünften Tag zu ihnen nach Troas und blieben sieben Tage da.

Abschiedsrede in Troas. Weiterreise nach Milet

⁷Am ersten Tag der Woche aber, als die Jünger versammelt waren, das Brot zu brechen, predigte ihnen Paulus, und da er am nächsten Tag weiterreisen wollte, zog er die Rede hin bis Mitternacht. ⁸Und es waren viele Lampen im Obergemach, wo sie versammelt waren. ⁹Es saß aber ein junger Mann mit Namen Eutychus in einem Fenster und sank in einen tiefen Schlaf, weil Paulus so lange redete; vom Schlaf überwältigt fiel er hinunter vom dritten Stock und wurde tot aufgehoben. ¹⁰Paulus aber ging hinab und

أَوَّلَ يَوْمٍ دَخَلْتُ أَسِيًّا كَيْفَ كُنْتُ مَعَكُمْ كُلَّ الزَّمَانِ،¹⁹ أَخَذُمُ الرَّبَّ بِكُلِّ تَوَاضُعٍ وَدُمُوعٍ كَثِيرَةٍ وَبَجَارِبِ أَصَاتِي بِمَكَارِدِ الْيَهُودِ،²⁰ كَيْفَ لَمْ أُؤَخَّرْ سَبِيئًا مِنَ الْقَوَائِدِ إِلَّا وَأَخْبَرْتُكُمْ وَعَلَّمْتُكُمْ بِهِ جَهْرًا وَفِي كُلِّ بَيْتٍ،²¹ شَاهِدًا لِلْيَهُودِ وَالْيُونَانِيِّينَ بِالتَّوْبَةِ إِلَى اللَّهِ وَالْإِيمَانِ الَّذِي يَرْتَّبُ يَسُوعَ الْمَسِيحِ.²² وَالْآنَ هَا أَنَا أَذْهَبُ إِلَى أُورُشَلِيمَ مُقَيَّدًا بِالرُّوحِ لَا أَعْلَمُ مَاذَا يُصَادِفُنِي هُنَاكَ،²³ غَيْرَ أَنَّ الرُّوحَ الْقُدُسَ يَشْهَدُ فِي كُلِّ مَدِينَةٍ قَائِلًا: إِنَّ وَثْفًا وَشِدَائِدَ تَتَطَرَّنِي.²⁴ وَلِكَيْتَنِي لَيْسْتُ أَخْتَسِبُ لِنَفْسِي وَلَا تَفْسِي تَمِيئَةً عِنْدِي حَتَّى أَتَمَّ بِفَرَحٍ سَعْيِي وَالْخِدْمَةَ الَّتِي أَحَدْتُهَا مِنَ الرَّبِّ يَسُوعَ لِأَشْهَدَ بِبَشَارَةِ نِعْمَةِ اللَّهِ.²⁵ وَالْآنَ هَا أَنَا أَعْلَمُ أَنَّكُمْ لَا تَرَوْنَ وَجْهِي أَيْضًا أَنْتُمْ جَمِيعًا الَّذِينَ مَرَرْتُ بَيْنَكُمْ كَارِرًا بِمَلَكُوتِ اللَّهِ.²⁶ ذَلِكَ أَشْهَدُكُمْ الْيَوْمَ هَذَا أَنِّي بَرِيءٌ مِنْ دَمِ الْجَمِيعِ.²⁷ لِأَنِّي لَمْ أُؤَخَّرْ أَنْ أُخْبِرْكُمْ بِكُلِّ مَشُورَةِ اللَّهِ.²⁸ اخْتَرُوا إِذَا لَأَنْفُسِكُمْ وَلِجَمِيعِ الرَّعِيَّةِ الَّتِي أَقَامَكُمْ الرُّوحُ الْقُدُسُ فِيهَا أَسَاقِفَةً لَتَرْعُوا كَنِيسَةَ اللَّهِ الَّتِي افْتَتَاهَا بِدَمِهِ.²⁹ لِأَنِّي أَعْلَمُ هَذَا، أَنَّهُ بَعْدَ دَهَابِي سَيَدْخُلُ بَيْنَكُمْ ذَنَابٌ خَاطِفَةٌ لَا تُسْفِقُ عَلَى الرَّعِيَّةِ.³⁰ وَمِنْكُمْ أَنْتُمْ سَيَقُومُ رَجُلٌ يَتَكَلَّمُونَ بِأُمُورٍ مُلْتَوِيَةٍ لِيَجْتَذِبُوا التَّلَامِيذَ وَرَاءَهُمْ.³¹ لِذَلِكَ أَسْهَرُوا، مُتَذَكِّرِينَ أَنِّي ثَلَاثَ سِنِينَ، لَيْلًا وَنَهَارًا، لَمْ أَفُتِرْ عَنْ أَنْ أُبْذِرَ بِدُمُوعٍ كُلِّ وَاحِدٍ.³² وَالْآنَ أَسْتَوْدِعُكُمْ، يَا إِخْوَتِي، لِلِهِ وَلِلْكَلِمَةِ نِعْمَتِهِ الْقَادِرَةِ أَنْ تَبْنِيَكُمْ وَتُعْطِيَكُمْ مِيرَاثًا مَعَ جَمِيعِ الْمُقَدَّسِينَ.³³ فَضَّةً أَوْ ذَهَبَ أَوْ لِبَاسَ أَحَدٍ لَمْ أَشْهَ.³⁴ أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ أَنَّ خَاجَاتِي وَخَاجَاتِ الَّذِينَ مَعِي خَدَمَتْهَا هَاتَانِ الْيَدَانِ.³⁵ فِي كُلِّ شَيْءٍ أَرْتَبِكُمْ أَنَّهُ هَكَذَا يَتَّبِعِي أَنْتُمْ تَتَعَبُونَ وَتَعْصُدُونَ الصُّعْقَاءَ مُتَذَكِّرِينَ كَلِمَاتِ الرَّبِّ يَسُوعَ أَنَّهُ قَالَ: مَغْبُوطٌ هُوَ الْعَصَاءُ أَكْثَرُ مِنَ الْإِخْذِ.³⁶ وَلَمَّا قَالَ هَذَا جَنَّا عَلَى رُكْبَتَيْهِ مَعَ جَمِيعِهِمْ وَصَلَّى.³⁷ وَكَانَ بُكَاءٌ عَظِيمٌ مِنَ الْجَمِيعِ وَوَقَعُوا عَلَى عُنُقِي بُولْسٌ يَقْبَلُونَهُ مُتَوَجِّعِينَ³⁸ وَلَا سَبِيْمًا مِنَ الْكَلِمَةِ الَّتِي قَالَهَا، إِنَّهُمْ لَنْ يَرَوْا وَجْهَهُ أَيْضًا، ثُمَّ سَيَعُوهُ إِلَى السَّفِينَةِ.

legte sich über ihn, umfing ihn und sprach: Machet kein Getümmel, denn seine Seele ist in ihm.¹¹ Da ging er hinauf und brach das Brot und aß und redete viel mit ihnen, bis der Tag anbrach; und so zog er weg.¹² Sie brachten aber den jungen Mann lebendig und wurden nicht wenig getröstet.

¹³ Wir aber zogen voraus zum Schiff und fuhren nach Assos und wollten dort Paulus zu uns nehmen; denn er hatte es so befohlen, weil er selbst zu Fuß gehen wollte.¹⁴ Als er nun uns in Assos traf, nahmen wir ihn zu uns und kamen nach Mitylene.¹⁵ Und von dort fuhren wir mit dem Schiff weiter und kamen am nächsten Tag auf die Höhe von Chios; und am folgenden Tag gelangten wir nach Samos und blieben in Trogyllion; und am nächsten Tag kamen wir nach Milet.¹⁶ Denn Paulus hatte beschlossen, an Ephesus vorüberzufahren, um in Asien keine Zeit zu verlieren; denn er eilte, am Pfingsttag in Jerusalem zu sein, wenn es ihm möglich wäre.

Abschiedsrede des Paulus an die Ältesten von Ephesus

¹⁷ Aber von Milet sandte er nach Ephesus und ließ die Ältesten der Gemeinde rufen.¹⁸ Als aber die zu ihm kamen, sprach er zu ihnen: Ihr wisst, wie ich vom ersten Tag an, als ich nach Asien gekommen bin, bei euch gewesen bin,¹⁹ und dem HERRN gedient habe mit aller Demut und mit viel Tränen und unter Anfechtungen, die mir widerfahren sind durch die Nachstellungen der Juden.²⁰ Ich habe euch nichts vorenthalten, was da nützlich ist, dass ich's euch nicht verkündigt und

gelehrt hätte, öffentlich und in den Häusern;²¹ und habe bezeugt, beiden, den Juden und den Griechen, die Buße zu Gott und den Glauben an unseren HERRN Jesus Christus.²² Und nun siehe, im Geist gebunden, fahre ich nach Jerusalem, und weiß nicht, was mir dort begegnen wird,²³ nur dass der Heilige Geist mir in allen Städten bezeugt, dass Fesseln und Bedrängnis auf mich warten.²⁴ Aber ich achte das für nichts; ich halte mein Leben auch nicht selbst teuer, wenn ich nur vollende meinen Lauf mit Freuden und das Amt, das ich empfangen habe von dem HERRN Jesus, zu bezeugen das Evangelium von der Gnade Gottes.²⁵ Und nun siehe, ich weiß, dass ihr mein Angesicht nicht mehr sehen werdet, ihr alle, zu denen ich hingekommen bin und das Reich Gottes gepredigt habe.²⁶ Darum bezeuge ich euch am heutigen Tage, dass ich rein bin vom Blut aller;²⁷ denn ich habe nicht unterlassen, euch den ganzen Ratschluss Gottes zu verkündigen.²⁸ So habt nun acht auf euch selbst und auf die ganze Herde, in der euch der Heilige Geist eingesetzt hat zu Bischöfen, zu weiden die Gemeinde Gottes, die er durch sein eigenes Blut erworben hat.²⁹ Denn das weiß ich, dass nach meinem Abschied reißende Wölfe unter euch kommen, die die Herde nicht verschonen werden.³⁰ Auch aus eurer Mitte werden aufstehen Männer, die verkehrtes Lehren, um die Jünger an sich zu ziehen.³¹ Darum seid wachsam und denkt daran, dass ich drei Jahre lang Tag und Nacht nicht abgelassen habe, einen jeden unter Tränen zu ermahnen.³² Und nun, liebe Brüder, befehle ich euch Gott

und dem Wort seiner Gnade an, der da mächtig ist, euch zu erbauen und euch das Erbe zu geben mit allen, die geheiligt werden.³³ Ich habe von niemandem Silber oder Gold oder Kleidung begehrt.³⁴ Denn ihr wisst selber, dass mir diese Hände zum Unterhalt gedient haben, für mich und die mit mir gewesen sind.³⁵ Ich habe euch in allem gezeigt, dass man so arbeiten und sich der Schwachen annehmen muss im Gedenken an das Wort des HERRN Jesus, der selbst gesagt hat: "Geben ist seliger als Nehmen!"³⁶ Und als er das gesagt hatte, kniete er nieder und betete mit ihnen allen.³⁷ Und alle begannen laut zu weinen, und sie fielen Paulus um den Hals und küssten ihn,³⁸ am allermeisten betrübt über das Wort, das er gesagt hatte, sie würden sein Angesicht nicht mehr sehen. und begleiteten ihn auf das Schiff.